

Čís. 13408.

Bylo-li vyrovnací řízení pravoplatně skončeno před 1. srpnem 1931, nelze na toto řízení vztahovati žádné předpisy nového vyrovnacího řádu, tudíž ani předpis § 67 o následcích nesplnění vyrovnání. Při tom jest nerozhodné, kdy podle vyrovnání nastala splatnost kvot, zejména, byly-li kvoty splatné teprve za platnosti nového zákona.

(Rozh. ze dne 28. března 1934, Rv II 420/32.)

Žalovaní dlužili žalobkyni za dodané zboží 7.464 Kč s 9% úroky od 1. září 1931. Tato pohledávka byla žalovanou stranou ve vyrovnacím řízení zahájeném o jmění žalované strany u krajského soudu v Košicích jako správná uznána. Žalovaná strana měla platiti všem věřitelům 35% kvotu ve dvou stejných splátkách dne 1. září 1931 a dne 1. září 1932 pod exekucí a pod ztrátou lhůt. Vyrovnávací řízení bylo pravoplatně ukončeno před 1. srpnem 1931. Žalovaná strana dne 1. září 1931 kvotu neplatila, ač doporučeným dopisem ze dne 26. září 1931 byla žalující stranou vyzvána, by nejdéle do 8. října 1931 kvotu zaplatila. Žalobou, o níž tu jde, domáhala se žalobkyně na žalovaných zaplacení pohledávky ve zbytku 4.852 Kč, tvrdíc, že nastalo obživnutí původní pohledávky. *Procesní soud* prvního stádu žalobu zamítl. *Důvody*: Podle § 61 ME 4070/15 zprošťuje se dlužník dluhu, pokud převyšuje závazek ve vyrovnání převzatý, schválením vyrovnání soudem. Jest řešiti otázku, zda jest použití na souzený případ vyrovnávacího řádu ze dne 27. března 1931, jenž nabyl platnosti dnem 1. srpna 1931. Jak nesporno, bylo vyrovnací řízení pravoplatně ukončeno před 1. srpnem 1931 a nový zákon se může vztahovati jen na takové následky vyrovnání, které již podle uherského zákona byly předvídané. Žalobkyně má tedy pravdu, tvrdí-li, že se nový zákon vztahuje na ztrátu lhůt, která nastala nedodržením první splátky ze dne 1. září 1931. Dle uherského vyrovnávacího řádu nemohla obživnouti původní pohledávka při nedodržení splátek, nebyla-li tato podmínka výslovně mezi stranami, mezi věřiteli a dlužníkem, ujednána a soudem schválena, naopak dlužník podle § 61 ME 4070/15 se zprošťuje dluhu převyšujícího vyrovnací kvotu a ohledně této částky nárok věřitele zaniká. Nemůže tedy žalobkyně uplatňovati obživnutí pohledávky, která podle pravoplatného ukončeného vyrovnávacího řízení již zanikla dříve, než nový zákon nabyl platnosti. *Odvolací soud* napadený rozsudek potvrdil. *Důvody*: Podle čl. X odst. (3) zák. ze dne 27. března 1931 čís. 64 sb. z. a n. vztahuje se na řízení vyrovnací, zahájené před vydáním nového vyrovnacího řádu, tento nový řád jen, když vyrovnání nebylo věřiteli přijato přede dnem, kdy nový zákon nabyl účinnosti, t. j. před 1. srpnem 1931. Vyrovnání o jmění žalovaných však, jak mezi stranami nesporno, bylo pravoplatně skončeno již za starého na Slovensku plativšího vyrovnacího řádu. Ten neměl ustanovení o obživnutí pohledávek v případě neplacení vyrovnacích kvot včas a úplně. Vyrovnání samo, jak odvolatelka připouští, rovněž nic podobného neobsahovalo. Podle toho, jak správně zdůrazňuje první soud, byl ve smyslu § 61 pro Slovensko dříve

plativšího řádu vyrovnacího dlužník zproštěn svého dluhu, pokud tento převyšoval závazek vyrovnáním přijatý a nemohl dluh tento obživit ani tehdy, když placení kvot (prodlení v placení tom) nastalo již za platnosti nového vyrovnacího řádu. Placení (obmeškání) nastalé za platnosti nového vyrovnacího řádu nemůže již nic měnit na zániku dluhu již jednou nastalém. Ustanovení § 67 nov. vyr. řádu nelze proto na souzený případ vztahovati.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Podle čl. X uvozovacího zákona k vyrovnacímu řádu ze dne 27. března 1931 čís. 64 sb. z. a n. jest skončení vyrovnací řízení zahájena před účinností tohoto zákona podle dosavadních předpisů, bylo-li vyrovnání věřiteli přijato přede dnem, kterého tento zákon nabude účinnosti. Jedinou výjimku stanoví zákon v čl. XIV (1) o nejmenší přípustné nabídce na vyrovnání, o kterou však v souzeném případě nejde. Ježto, jak nesporně, vyrovnací řízení o jmění žalovaných bylo pravoplatně skončeno před 1. srpnem 1931, t. j. přede dnem, kdy podle prvního odstavce čl. XIV uvozovacího zákona nový vyrovnací řád nabyl účinnosti, nemohou se na toto řízení vztahovati žádné předpisy nového vyrovnacího řádu, tudíž ani předpis § 67 o následcích nesplnění vyrovnání. Při tom jest zcela nerozhodno, kdy podle vyrovnání nastala splatnost kvot, zejména, byly-li kvoty splatné teprve za platnosti nového zákona, neboť v té příčině nemá ani nový vyrovnací řád ani uvozovací zákon zvláštní ustanovení. Platí tedy i tu obecná zásada, vyslovená v prvním odstavci čl. XIV uvoz. zákona. Že by obživení pohledávky pro včasné nesplnění vyrovnání bylo odůvodněno podle slovenského vyrovnacího řádu platného do 1. srpna 1931, nebo podle doslovu ujednaného vyrovnání, dovolání ani netvrdí. Odvolací soud posoudil věc správně po právní stránce.

Čís. 13409.

Směrnice pro stanovení výše krytí pohledávky oddělného věřitele ve smyslu § 47 odst. (3) vyrovnacího řádu ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 29. března 1934, R I 85/34.)

V y r o v n a c í k o m i s a ř přiznal věřiteli (úvěrnímu spolku) hlasovací právo jen co do 63.152 Kč. R e k u r s n í s o u d přiznal úvěrnímu spolku hlasovací právo co do 130.000 Kč.

N e j v y š š í s o u d k dovolacímu rekursu dlužníka zrušil napadené usnesení a vrátil věc rekursnímu soudu, by, doplně řízení, o věci znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Podle § 47 odstavce (3) vyr. ř. čís. 64/31 sb. z. a n. jest přiznati oddělným věřitelům hlasovací právo jen za tu část pohledávky, která p r a v d ě p o d o b n ě nebude uhrazena z práva na oddělné uspokojení.